

[Jens Peter Jensen]

Når jeg taler om det praktiske, ved jeg godt, at jeg kan få den bebrejdelse, at det er regeringens, det er den udøvende magts, funktion, men vi har vel lov til at vejlede hinanden. Og højtærede forsvarsminister, hvis der kunne komme en forestilling om, at der påbegyndes en afvikling, en begrundet tro på, at der sker en afvikling, at vi får tingene normaliseret på en pæn og ordentlig måde, kan vi glemme mange af de hadske og bidske ord, der er sagt i denne sag. Må jeg slutte med, hr. formand, at sige: der er ingen i dette hus, der har anledning til at slå sig for brystet af stolthed i denne sag. Vi har alle beg på fingrene.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, der har været heroppe, for en, synes jeg, god og meget saglig debat omkring en problematik, som naturligvis har ømtålelige sider, og som kan skille befolkningsgrupper og i hvert fald i dette hus kan skille partier ad. Alligevel har det været en debat, som efter min bedste opfattelse har tilført sagen en række nye synspunkter, som gør, at jeg for mit vedkommende i hvert fald føler trang til at udtrykke taknemlighed for denne debat.

Jeg kan dog ikke udstrække denne taknemlighed til alle ordførere. Jeg må indrømme, at da jeg hørte fremskridtspartiets ordfører, hr. Voigt, der bidrog med sin meget hårde gennemgang af det, der er hændt, det, han betragter som hændelsesforløbet omkring Christiania og dets beboere, kom jeg til at tænke på, hvis det ulykkelige skulle times Danmark, at fremskridtspartiet skulle danne regering, fik vi ikke bare en forsvarsminister, men også en krigsminister. Der lå bag hr. Voigts meget stærke ord en antydning af en indstilling over for befolkningen og specielt i denne situation over for christianitterne, som efter min bedste opfattelse ikke stemmer overens med det sindelag, som danske partier og den danske befolkning ønsker at vi skal leve med. Derfor kan jeg alene udstrække taknemligheden til de bemærkninger, som andre ordførere har ladet tilflyde debatten her i dag.

Hr. Voigt var inde på karakteren af de grupper mennesker, som bor i Christiania; og det antal, som han opregnede, er noget anderledes end det, jeg er i besiddelse af op-

lysninger om. Derfor er jeg nødt til at rette hr. Voigts opfattelse, og samtidig må jeg sige til hr. Voigt, at det antal, vi kender i dag, og som er tilmeldt folkeregistret i København her pr. årsskiftet 1977-78, er i alt 751 indbyggere og ikke det andet tal som hr. Voigt nævnte. Af dem er 231 udlændinge, 293 er danske tilflyttet Christiania fra København, og 227 er danske tilflyttet Christiania fra andre kommuner; det giver i alt de 751 personer. Det er klart, at der derudover bor nogle, fordi det er et gennemgangsområde, og det medfører, ikke mindst om sommeren, at der er et større antal beboere i Christiania, som ikke er registreret.

Hr. Voigt sagde, at forsvarsministeren havde skjult sig med hensyn til rømningen af Christiania under en lovparagraf, som hr. Voigt ikke mente skulle bringes i anvendelse ved højesterets afgørelse. Jeg må sige til hr. Voigt, at jeg forstår ikke bemærkningerne om forståelsen af retsplejelovens § 480. Når der ikke i en dom er bestemt andet, kan dommen efter § 487 først fuldbyrdes efter udløbet af fuldbyrdelsesfristen, og den er 14 dage. Det gælder også højesteretsdommen. § 480 handler bl. a. om sognefogder, men det var nok ikke ligefrem det, hr. Voigt tænkte på, da han nævnte dette.

Må jeg takke hr. Christophersen for, synes jeg, en tolerant fortolkning af det grundlag, jeg som forsvarsminister har i beslutningen af 30. marts 1976 og det tidligere vedtagne. Men jeg vil dog gerne sige, at jeg er ikke så sikker på, at det er et juridisk holdbart fortolkningsgrundlag. Hvis der ikke efter debatten i dag er truffet bestemmelse om ændring af folketingets beslutning af 30. marts 1976, mener jeg at være forpligtet til straks efter fuldbyrdelsesfristens udløb at anmode kongens foged om at påbegynde udsættelsesforretningen. Sådan opfattede også min forgænger i embedet folketingets beslutning, da han den 1. april 1976 anmodede fogden om at gennemføre en fogedforretning, fordi beboerne ikke havde forladt området forinden. Jeg må altså sige, at for at være sikker i den sag ønsker jeg et nyt grundlag for denne situation.

Til hr. Palle Simonsen vil jeg gerne sige, at regeringen har ikke villet pille ved højesteretsdommens krav. Vi har sagt, at det er en juridisk afgørelse, og der er hverken sagt mere eller mindre om dette. Men det, vi har